

[Christmas Møller.]

Holdning, at vi vil være med til Midler til at underbygge den Valutapolitik, som vi mener er den rigtige. Det kan være nødvendigt at gaa Veje, som vi ikke vil være alt for tilfredse med at gaa, saaledes som det gaar os alle i denne Tid, men vi vil gøre det ved denne Lejlighed, saaledes som vi har gjort det tidligere; og det er vor Opfattelse, som det var det i Oktober Maaned i Fjor, og som det var det ved Vedtagelsen af Valutaloven af 30. Januar i Aar, at det, der er vor Opgave paa det valutariske Omraade, er at navigere lige midt imellem den Inflation til den ene Side, som kan skade os meget, og den for store Kreditindskrænkning, som efter min Mening til Dato har skadet meget.

Her vil jeg gerne spørge den højtærede Handelsminister, om han ikke tror, det vil være rigtigt paa stærkere Maade, end det hidtil er sket, at give Udtryk tor, at det er Regeringens og Rigsdagens fælles Villie, at Kreditindskrænkningen skal lempes noget, og om det ikke vil være rigtigt, at den højtærede Minister giver Udtryk for, at naar man selv i den allersidste Tid, efter at denne Besked er givet, har kunnet modtage Meddelelse om, at der ikke paa det Sted, hvor slikt skal ske, finder Belaaning Sted af Kreditforeningsobligationer, saa er det ikke i nøje Overensstemmelse med den økonomiske Politik, som vi i Øjeblikket maa kræve ført.

Spørgsnaalet om vor Valutas Stilling danner efter min Opfattelse Baggrunden for hele den Politik, man maa føre i denne Tid, og det næste Spørgsmaal jeg da gerne vil sige et Par Ord om, er det, jeg kan kalde Kriseforligets Forlængelse.

Om Kriseforliget af 19. Oktober 1931 vil jeg gerne sige, at vi kan jo ikke paastaa, at de Beregninger, som den højtærede Landbrugsminister og den højtærede Socialminister fremkom med angaaende denne Lov, viser sig at slaa alt for godt til. Det var nogenlunde godt for Socialministerens Vedkommende. Landbrugsministeren har sikkert en Overgang, da Rygterne gik i Venstres Presse om 25—30—40 Mill. Kr. til midlertidig Krisehjælp til arbejdsløse, haabet, at han havde en Mand med om Bord paa de fejle Beregningers Skib; men det havde han altsaa ikke. I ganske særlig

Grad har de Beregninger, som Landbrugsministeren kom med angaaende Krisehjælp til Landbruget, vist sig ikke at holde Stik.

Dette bevirker, at man fra Regeringens Side kommer med et Lovforslag til Rigsdagen om Forlængelse af Krisehjælpen, om Ydelse af den fremtidigt, og det skal jeg ikke sige noget til, dette mener jeg er rigtigt. Jeg mener derimod ikke, at den højtærede Regering har indledet den Forhandling, som enhver kan sige sig selv maa finde Sted mellem alle Partier om dette Lovkompleks, særlig forstandigt. Thi Kriseforliget af Oktober 1931 var en Overenskomst mellem Regeringspartierne og det konservative Folkeparti, og Regeringspartierne kan ikke være i Tvivl om, at der, i hvert Tilfælde for en Periode, baade med Hensyn til Formueskat, Militærudgifter o. s. v. blev afsluttet en Overenskomst mellem de to Partier. Og naar Regeringen derfor indleder Forelæggelsen af Forslaget om Forlængelse af Kriseforliget med at gaa til Finansudvalget om en Nedsættelse af de militære Udgifter, saaledes som den har gjort det, saa maa jeg betegne det — og det kan kun betegnes saaledes — som et groft Brud paa den Overenskomst, der i Oktober blev sluttet mellem Regeringen og os.

Det kunde under samme Betingelser aldrig have faldet os ind f. Eks. overfor Formueskatten, med Hensyn til hvilken vi principielt var imod Forhøjelsen, idet vor Stilling var den, at vi i og for sig kunde ønske Formueskatten nedsat, at gaa ind for Ændringer i den gældende Formuebeskatning for det Aar, Skatten af 1931 varer, og jeg har ogsaa offentligt givet Udtryk herfor. Derfor tror jeg ikke, Regeringen har indledet denne Forhandling paa en god Maade, og at Regeringen heller ikke har været heldig med Udformningen af sit Kriseforlig, skal jeg nu om et Øjeblik komme ind paa.

Hvad var Kriseforliget af 19. Oktober 1931? Det var en Understøttelse til de arbejdsløse, og det var fra Byernes og fra den indirekte Beskatnings Side en mægtig Betaling af Skatterne for Landbruget indtil et Beløb af 30 Mill. Kr.

Naar man har kritiseret dette saa stærkt — det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal har jo anvendt det Udtryk om denne Foranstaltning af 19. Oktober: Den ejen-